

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Caixabank SA (C-91/16) og Abanca Corporación Bancaria SA (C-120/16)

Sagsøgte: Héctor Benlliure Santiago (C-91/16) og Juan José González Rey, María Consuelo González Rey, Francisco Rodríguez Alonso (C-120/16)

Konklusion

Det er åbenbart, at anmodningerne om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (retten i første instans nr. 60 i Madrid, Spanien) ved afgørelse af 8. februar 2016 (C-91/16) og af 18. februar 2016 (C-120/16) skal afvises.

(¹) EUT C 175 af 17.5.2016.

Kendelse afsagt af Domstolen (Syvende Afdeling) den 20. juli 2016 — Stanleybet Malta Ltd og Mario Stoppani mod Agenzia delle dogane e dei Monopoli — Ufficio dei Monopoli per la Lombardia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale di Milano — Italien)

(Sag C-141/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser — enhedsafgift på væddemål og tipning — afgiftspligt for de nationale mellemlid, der overfører spilledata for erhvervsdrivende med hjemsted i en anden EU-medlemsstat — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen samt begrundelse for nødvendigheden af at besvare det præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2016/C 454/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Stanleybet Malta Ltd og Mario Stoppani

Sagsøgt: Agenzia delle dogane e dei Monopoli — Ufficio dei Monopoli per la Lombardia

Konklusion

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, der blev indgivet af Commissione tributaria regionale di Milano (skattekommision i regionen Milano, Italien) ved afgørelse af 29. september 2015, afvises.

(¹) EUT C 191 af 30.5.2016.

Appel iværksat den 24. august 2016 af Staatlichen Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. juni 2016 i sag T-789/14 — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-471/16 P)

(2016/C 454/29)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (ved Rechtsanwältin O. Spuhler og M. Geitz)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Meissen Keramik GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den dom, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 14. juni 2016 i sag T-789/14 ophæves, og den afgørelse, der blev truffet af Fjerde Appellkammer ved EUIPO den 29. september 2014 i klagesagerne R 1182/2013-4 og R 1245/2013-4 annulleres.
- Subsidiært ophæves den nævnte dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret og sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret (Retten).
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Appellanten gør med den foreliggende appel gældende, at Retten i den appellerede dom flere gange har tilsidesat traktaten om Den Europæiske Union (herefter »TEU«) og varemærkeforordningen ⁽¹⁾ (herefter »forordning nr. 207/2009«).
- 2) Indledningsvis har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om en retfærdig rettergang i henhold til artikel 6, stk. 1, TEU, sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder. Retten tog ikke hensyn til dokumenter, der blev fremlagt i forbindelse med stævningen. Disse dokumenter supplerede alene den hidtidige faktiske og retlige argumentation. Retten gav heller ikke nogen begrundelse for denne manglende hensyntagen, men anførte blot en standardformulering, der var taget fra en anden dom, som ikke er relevant for den foreliggende sag.
- 3) Retten tilsidesatte derved appellants ret til en retfærdig rettergang i henhold til artikel 6, stk. 1, TEU, sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder.
- 4) Derudover har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 på grund af en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder. Retten begrundede bl.a. sin afgørelse med, at bestemte varer i de indleverede bilag vedrørende brugen angiveligt ikke var nævnt. Det, der er tilfældet, er, at disse varer er nævnt i bilagene vedrørende brugen.
- 5) Retten har herved gengivet grundlaget for sagens faktiske omstændigheder urigtigt og har derved tilsidesat artikel 15, stk. 1 i forordning nr. 207/2009.
- 6) Appellanten har desuden gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009. Retten begrundede sin afgørelse med, at varemærket Meissen® var en geografisk oprindelsesbetegnelse. Varemærket Meissen® er blevet registreret af EUIPO i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009, fordi det har opnået fornødent særpræg. EUIPO har dermed retskraftigt fastslået, at varemærket Meissen® netop ikke er en geografisk, men en kommerciel oprindelsesbetegnelse.
- 7) Ved registreringen af varemærket Meissen® på grundlag af opnået fornødent særpræg, har EUIPO givet dette varemærke en beskyttelse i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009. Retten kategoriserede varemærket Meissen® som en ren geografisk oprindelsesbetegnelse. Herved fratog Retten faktisk varemærket Meissen® dets beskyttelse igen.
- 8) Appellanten har i øvrigt gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. m207/2009. Retten har benægtet, at der er sket et indgreb i beskyttelsen af det forhold, at varemærket er velkendt i henhold til artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, med det argument, at de omtvistede varer og tjenesteydelser ikke er af lignende art. Det fremgår af den udtrykkelige ordlyd af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, at det ikke er nødvendigt, at varerne og tjenesteydelserne er af lignende art. Retten har således ved sin afgørelse vendt artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 til sin modsætning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EU-varemærker (EUT L 78, s. 1).